

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Må jeg sige til hr. Per Hækkerup, at hans sidste bemærkning om, at regeringen er elendig stillet, er jeg næsten i stand til at give ham ret i. Det er et skrækkeligt grundlag, den gamle regering har efterladt os at arbejde på, men det må vi forsøge at overvinde, og det må jo så være så meget større gerning efter hr. Per Hækkerups opfattelse, når det lykkes.

Hr. Per Hækkerup spørger: ligger der en aftale om, at regeringen skal tage et initiativ over for Vesttyskland i spørgsmålet om Oder-Neisse grænsen? Nej, det gør der ikke. Men jeg vil gerne gentage — og så håber jeg, vi er enige om, at det ikke er nødvendigt at gentage det mere — det er regeringens opfattelse, at de bestående faktiske grænser lægges til grund for drøftelser om en europæisk ordning; dette gælder også Oder-Neisse grænsen. Regeringens indstilling er, at vi i de forhandlinger om en europæisk sikkerhedsordning, der forhåbentlig kommer, har dette udgangspunkt.

Det er selvfølgelig vældig interessant — og jeg er glad for det — at socialdemokratiet nu nærer en vældig interesse for dette spørgsmål. Den form, hvorunder statsministeren for godt et år siden valgte at svare det radikale venstre, afslørede ingen interesse, men jeg er glad for, at den nu er til stede, og jeg kan kun sige, at kommer regeringen, som forhandler på lige fod og åbent om alle spørgsmål, til den opfattelse, at et initiativ fra dansk side skal tages, så vil partierne blive informeret om det via det udenrigspolitiske nævn.

Og må jeg så ikke sige, fordi så kan man da i hvert fald sige, at det står klart: de 3 partier, der står bag denne regering, har ikke selv nogen forestilling om, ønsker ikke at give udtryk for, at vi er enige om alt. Men vi har — og det er det afgørende for, om det er rimeligt at danne en regering — evnet at tale os til rette om den aktuelle politik, som er nødvendig for, at landet kan blive ledet, og efter hr. Per Hækkerups tale i dag ved vi jo: ledet i en meget vanskelig periode. Og partier, der kan blive enige om det, kan også blive enige om at klare de problemer, som bliver skabt ud fra en forståelig partipolitisk interesse fra oppositionens side.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne sige til hr. Per Hækkerup, der er så forbavset over min tavshed, at de seneste år har lært mig, at en finansminister gør klogere i at tie end i at tale. Sporene skræmmer.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg vil gerne sige til statsministeren, at når han taler om, at det drejer sig om at lede den politik, som skal føres, og det er regeringens opgave, så er det, jeg spørger: hvad er det for en politik, man vil føre? Det er det, vi har bedt om at få at vide, men bortset fra udenrigspolitikken og økonomien, hvor der er fortalt os lidt, har vi ikke kunnet få noget at vide.

Men så vil jeg sige til statsministeren, at man skal jo ikke glemme, at når vi står over for økonomiske problemer — det vil jeg da gerne fastslå så klart og tydeligt, som det kan gøres — så hænger det jo bl. a. sammen med, at man afviste den politik, den forrige regering foreslog. Hvis man havde vedtaget den, ville under alle omstændigheder de problemer, vi nu står over for, være blevet væsentligt reduceret.

Og så til sidst til statsministeren: i marts måned sendte det radikale venstre et brev med en opfordring til den da siddende regering. Den blev opfordret til at søge kontakt med den vesttyske regering for at få denne til at anerkende Oder-Neisse grænsen mellem Østtyskland og Polen. Det var noget, der skulle ske omgående. I fjernsynsdebatten sagde statsministeren:

„Vi tror, det vil være realistisk at erkende på forhånd, at den første forudsætning for, at det kan ske“ — det med en forståelse med de kommunistiske lande —

„er, at de vestlige lande anerkender Oder-Neisse grænsen.“

Jeg går ud fra, at Danmark efter statsministerens definition er et vestligt land. Jeg må altså konstatere, at det radikale venstre definitivt har accepteret, at den regering, som man leder, kan ikke føre denne radikale politik.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Ja, jeg kunne jo næsten have sagt mig selv på forhånd, at jeg slap ikke for at gentage det